

Petrus versus de Pausen

David W. Cloud, Fundamental Baptist Information Service, fbns@wayoflife.org

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling 1977. Vertaling en voetnoten door M.V.

De Rooms-katholieke kerk beweert dat haar pausen de zetel en autoriteit geërfd hebben van de apostel Petrus. Dat dit een grove fout is wordt duidelijk door een eenvoudige vergelijking van Petrus' leven en leer, met de levens en leringen van de katholieke pausen:

1. Er bestaat geen bewijs dat Petrus in Rome was (Romeinen 16), en er is in het Nieuwe Testament geen bewijs dat er iets speciaals was aan de congregatie te Rome; maar de pausen regeren in Rome en beweren dat hun kerk de “moederkerk” is. Petrus' eerste brief werd geschreven vanuit Babylon, niet uit Rome, en de bewering van de pausen dat “Babylon” staat voor Rome is een loutere gissing. Het bijbelse bewijsmateriaal dat Petrus geen leider in de kerk te Rome was is overweldigend. Paulus schreef **aan** de kerk te Rome in 58 n.C., maar alhoewel hij 27 mensen bij name noemt, maakt hij geen melding van Petrus. Dat zou een onvergefelijke fout zijn geweest indien Petrus de paus was in Rome. Later schrijft Paulus **vanuit** Rome aan de Galaten, de Efeziërs, de Filippenzen, de Kolossenzen, en aan Filemon, maar niet een keer maakt hij er melding van dat Petrus in Rome is. In 2 Timotheüs 4:16 zegt Paulus: “In mijn eerste verantwoording is niemand bij mij geweest, maar zij hebben mij allen verlaten”. Waar was ‘paus’ Petrus? Het feit is dat Petrus geen paus¹ was, en hij was ook niet in Rome.
2. Petrus was gehuwd (Mattheüs 8:14), maar de pausen mogen niet huwen.
3. Petrus zei dat de Heilige Schrift het vaste Woord van God is en dat wij enkel hierop acht moeten slaan (2 Petrus 1:19-21), maar de pausen zeggen dat wij ook acht moeten slaan op hun ongeïnspireerde tradities.
4. Petrus waarschuwde voor valse leraren die koopwaar zouden maken van Gods volk (2 Petrus 2:1-3), maar de pausen waren er niet huiverig voor hun missen te verkopen en hun gebeden, en hun aflaten.
5. Petrus zei dat de doop een symbool is, en dat het niet het water is dat ons redt, maar de opstanding van Jezus Christus (1 Petrus 3:21); maar de pausen zeggen dat de doop zélf redding brengt en dat dit niet louter symbolisch is.
6. Petrus weigerde aanbidding (Handelingen 10:25-26), maar de pausen aanvaardden eerbewijzen en buigingen en kussen, die grenzen aan aanbidding, en zij hebben toegestaan dat zij behandeld werden als bijna goden.
7. Petrus leerde dat de behoudenis strikt door de rechtvaardigheid van Jezus Christus is (2 Petrus 1:1), maar de pausen beweren dat ook hun sacramenten noodzakelijk zijn voor redding.
8. Paulus leerde tegen enige machtsstructuur en waarschuwde de ouderlingen (Gr.: *presbuteroi*): “Weidt de kudde Gods, die onder u is, hebbende opzicht daarover, niet uit dwang, maar gewillig; noch om vuil gewin, maar met een volvaardig gemoed. Noch als heerschappij² voerende over het erfdeel des Heeren maar als voorbeelden der kudde geworden zijnde” (1 Petrus 5:1-4). En Petrus

¹ Trouwens, een echt christen zou zich nooit “paus” laten noemen. “Paus” (→ Gr. *pappas*; Lat. *papa*) betekent “papa” (vader) en de Heer Jezus heeft streng geboden: “En GIJ ZULT NIEMAND UW VADER NOEMEN op de aarde; want Eén is uw Vader, namelijk Die in de hemelen is” (Mattheüs 23:9). En Jezus' gebod geldt dan ook voor soortgelijke titels zoals “Heilige Vader” (voor de paus), “Eerwaarde Vader”, “Pater” (vader), enz.

² Jezus heeft verder ook geboden: “Noch zult gij meesters genoemd worden; want Eén is uw Meester, namelijk Christus. Maar de meeste van u zal uw dienaar zijn. En wie zichzelf verhogen zal, die zal vernederd worden; en wie zichzelf zal vernederen, die zal verhoogd worden” (Mattheüs 23:10-12). Titels als “Zeer Eerwaarde Heer” e.d., zijn dus uit den boze. Dat geldt trouwens ook voor de protestantse “dominee” (→ Lat. *dominus*: heer). Geen enkele christelijke voorganger heeft het recht zich “heer” te (laten) noemen. “Gij zijt allen broeders” zegt de Heer (Mattheüs 23:8).

sprak niet van een andere kerkorde dan die van de ouderlingen³, maar de pausen hebben een systeem opgezet van kerkelijke heren¹ over de plaatselijke kerken, en zij hebben vele ambten toegevoegd waarvan in het Nieuwe Testament nergens wordt gesproken.

9. Petrus leerde dat, in de nieuwtestamentische dispensatie, het enige priesterschap die van het Hoogepriesterschap is van Jezus Christus, en het algemene priesterschap van alle gelovigen (1 Petrus 2:9); maar de pausen zeggen dat hun 'kerk' een bijzonder priesterschap heeft dat aangesteld is om sacramenten uit te delen.

10. Petrus leerde dat Jezus Christus de rots is waarop de Kerk is gebouwd (1 Petrus 2:4-8), maar de pausen zeggen dat Petrus de rots was.

11. Petrus leerde dat mensen wedergeboren worden door het Woord van God (1 Petrus 1:23), maar de pausen leren dat mensen worden wedergeboren door de doop.

12. Petrus leerde: "Want Christus heeft ook eens⁴ voor de zonden geleden" (1 Petrus 3:18), en "Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout" (1 Petrus 2:24); maar de pausen zeggen dat Christus opnieuw en opnieuw wordt geofferd in elke mis, en dat Jezus Christus op zijn kruis niet voldoende is maar dat de gelovige ook de Rooms-katholieke kerk nodig heeft en haar sacramenten en haar priesters.

13. Petrus leerde dat de gelovige een levende hoop heeft, dat hij een erfenis gereserveerd heeft in de hemel, en dat hij bewaard wordt door Gods kracht (1 Petrus 1:2-5); maar de pausen zeggen dat een gelovige niet zeker kan weten dat hij een plaats in de hemel heeft.

14. Petrus leerde dat de gelovige niet "een doodslager, of dief, of kwaaddoener, of als een die zich met eens anders doen bemoeit" kan zijn (1 Petrus 4:15); maar de pausen zijn dit allemaal geweest.

<http://wayoflife.org/fbns/petervspopes.htm>

E-mail: verhoevenmarc@skynet.be

Homepage: www.verhoevenmarc.be of users.skynet.be/fa390968

Ga hier naar de [Nieuwste Artikelen](#) of www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

³ De *presbuteros/episkopos* (ouderling/opziener) moet bovendien "de man van één vrouw" zijn (1 Timotheüs 3:2). Dit gaat geheel in tegen het katholieke celibaat, het verbod te huwen. Dat laatste werd door Paulus voorzegd: "Doch de Geest zegt duidelijk, dat in de laatste tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, zich begevende tot verleidende geesten, en leringen der duivelen, ... verbiedende te huwen, gebiedende zich van spijzen te onthouden ..." (1 Timotheüs 4:1-3).

⁴ Grieks *apax*: eenmaal; in een keer; eens en voor al. (Prisma G/N).